

Akdenizdeki Kavga 67

– KOCAMANOĞLU · 17 Mayıs 2020

...

Bir süre yattığı yerden son birkaç gün içinde yaşadıklarını düşündü. Hiç tanımadığı bir adam, hayatını ölümün pençesinden çekip alması, onu sevmeye kalkması, onun hoş ve unutulmaz bir gece yaşatması hayatında yeni bir dönüm noktası olmuştu.

Onu unutamıyordu.

Bundan böyle ona hayatında geniş bir yer vermek istiyordu. Ama bu nasıl olmalıydı? O, buna sıcak bakacak mıydı? Neden olmasındı ki, direnmemiş, karşı koymamış ve kendinin arzusu doğrultusunda onunla unutulmaz bir gece geçirmişti. Onun bu hareketleri, Mary'ye sahiplenme cesareti vermişti.

Şansı tatmak isteyenlerin elbette cesarete ihtiyaçları da olacaktı. Talih bile cesaretli ve atılgan olanlara daha fazla yüz göstermiyor muydu? Bundan sonra ne yapabilirdi? Akli da nefsi ile işbirliği için devreye girmişti.

Boşluğun içinde ölü bir şey, zamanın içinde ise öldüren bir şey vardı. Türk'ün hayatına girmesiyle içindeki boşluk dolar gibi olmaya başlamıştı. Acaba çekip giderse, yeniden geride içi doldurulamayacak bir boşluk bırakır mıydı? Aklına gelen bu endişeyi düşünmek istemedi.

Cliff'in genç denebilecek bir yaşta hayata veda etmesi, içinde kapatılması ve doldurulması zor kocaman bir boşluk bırakmıştı. Almanya'da geçen çocukluk yıllarını, okul hayatını, Cliff'le tanışmasını, onu sevmesini ve ailesini terk etmesi gözlerinin önüne geldi. Duygulanmaya başlayacakken, 'yaptıklarımın asla pişman değilim' iç sözleriyle her şeyi geriye bıraktı. Hayatın devam etmesi, bir daha asla geri dönemeyecek olması karşısında hayatı, böyle bir iş yapmasına sebep olmamış mıydı?

Bilinçaltının çıkarıp aklına servis ettiği bu düşünceleri geri çevirdi. Geçmişe takılıp kalmak istemiyor, yaşadığı her anın değerini fazlasıyla çıkarmak istiyordu. Belki de dolu olan hayatına birini alamayacağına göre, hayatına alabilecek bir boşluk olması gerekiyordu.

Dolu dolu geçen bir gece, hayatında ki bir su çukuru gibi kocaman bir birikinti haline gelen boşluğu alıp gitmişti.

Huzurla yerinden kalktı. Duşunu alırken, çıplak bedenine baktı. Olgunluğunun zirvesindeydi. Şu Türk erkeğini bulmuşken gitmekte neyin nesiydi? Sevmek, bir bağlanma biçimi olmalıydı. Sevmekle ona bağlanmıştı. Sevmek elbette zoru kolaylaştıracak, ağırı hafifletecek, çetrefili sadeleştirecekti. İstemek

seçmek, seçmekte istemektir. Yazgıdan kaçamayacağından emindi.

Görev verilmişti. İster istemez, isteyerek ve severek Mısır'a gidecekti. İtiraz hakkı yoktu. Kısa bir süreliğine de olsa savaş ortamından uzaklaşmış olacaktı. Savaş ortamında olmasa dahi ajanlık yapanlara tehlike ve ölüm uzak sayılmazdı. Başına ne geleceğini bilmiyordu. Ani bir saldırıyla karşı karşıya gelmesi pekâlâ mümkün olabilirdi.

Kolay olanı herkes seviyordu. Zoru sevmek, taşa tohum ekmek gibi de olsa, zor olanı seviyordu. Sevmenin güzel birinde aşkı aramak değil de, bir başkasında kendini bulmuş olması tarafı daha hoştu. Ama akıllı Türk'te kalmaya devam edecekti. Belki de biraz aşk, yanında olanı sevmek değil de, gelmeyecek birini beklemek olmalıydı.

'Benimle yaşlınsa, ona kitap okur, çay demler, şiiir bile yazardım,' diye düşünüyordu.

"Acaba ona bir İngiliz pasaportu ve sahte evlilik cüzdanı düzenlesem, onunla birlikte Mısır'a gitsem, o bunu kabul eder mi?" diye düşündü. Hem Mısır'a evli bir çift gibi görünmesi, yapmak istedikleri için daha uygun bir ortam sağlamış olacaktı. Türk komutan bunu kabul eder miydi? "Teklif etmeden nereden bileyim? Kaybım ne olur ki?" diye düşündü.

Bu fikrini bir yolla komutana açmak istiyor, beyni onunla bir araya gelmek için planlar yapmaya başlamıştı bile...

Korkut ise aldığı bilgileri komutanına aktarmış, edindiği istihbarı bilgileri devamı için kadınla yakın olmasının uygun olacağı olurunun almış, eğitim faaliyetlerinden geri çekilmişti. Korkut'a yeni bir görev tanımlaması yapılmış, yapacağı işin planlama akışı ve zamanlamasında tamamen serbest bırakılmıştı.

Korkut, kadının arayacağını biliyordu. Tekrar otele dönmüş, Mary'nin odasına iki kişilik kahvaltı söylemiş, görevliyi gönderdikten sonra kapının ziline basmıştı.

...

Ant. - 140520